

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2017)0346

Korruption och mänskliga rättigheter i tredjeländer

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2017 om korruption och mänskliga rättigheter i tredjeländer (2017/2028(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s konvention mot korruption (UNCAC), som trädde i kraft den 14 december 2005¹,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser och rådets rekommendation från 2009 om ytterligare bekämpning av bestickning och rekommendationen från 2009 om avdragsrätt för bestickning av utländska offentliga tjänstemän och andra relevanta instrument²,
- med beaktande av EU:s strategiska ram för mänskliga rättigheter och demokrati, som antogs 2012, och handlingsplanen för mänskliga rättigheter och demokrati (2015–2019), som rådet (utrikesfrågor) antog den 20 juli 2015,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare, som rådet (allmänna frågor) antog vid sitt 2 914:e möte den 8 december 2008³,
- med beaktande av FN:s resolution *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar*

¹ <https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CAC/>

² http://www.oecd.org/daf/anti-bribery/ConvCombatBribery_ENG.pdf

³ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV%3A133601>

utveckling, som FN:s generalförsamling antog den 25 september 2015¹,

- med beaktande av Europeiska investeringsbankens (EIB) rapport *Policy för att förebygga och motverka förbjudet beteende inom Europeiska investeringsbankens verksamhet* ("EIB:s bedrägeribekämpningspolicy") som antogs den 8 november 2013²,
- med beaktande av FN:s vägledning *Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations "Protect, Respect and Remedy" Framework*³,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 juni 2016 om företag och mänskliga rättigheter⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 om företagens ansvar för allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i tredjeländer⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 om bekämpning av korruption och uppföljning av resolutionen från det särskilda utskottet för frågor om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt (CRIM)⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2016 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2015 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2015 om skatteundandragande och skatteflykt som utmaningar till goda styrelseformer, socialt skydd och utveckling i utvecklingsländer⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2015 om den senaste tidens avslöjanden om fall av korruption på hög nivå i Fifa¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas¹¹,
- med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2013 om korruption inom den offentliga och den privata sektorn: inverkan på mänskliga rättigheter i tredjeländer¹²,

¹ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

² http://www.eib.org/attachments/strategies/anti_fraud_policy_20130917_en.pdf

³ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/06/20-fac-business-human-rights-conclusions/>

⁵ Antagna texter, P8_TA(2016)0405.

⁶ Antagna texter, P8_TA(2016)0403.

⁷ Antagna texter, P8_TA(2016)0310.

⁸ Antagna texter, P8_TA(2015)0408.

⁹ EUT C 265, 11.8.2017, s. 59.

¹⁰ EUT C 407, 4.11.2016, s. 81.

¹¹ EUT C 208, 10.6.2016, s. 89.

¹² EUT C 181, 19.5.2016, s. 2.

- med beaktande av Europarådets straffrättsliga konvention om korruption, Europarådets civilrättsliga konvention om korruption och Europarådets ministerkommittés resolutioner (98) 7 och (99) 5 av den 5 maj 1998 respektive den 1 maj 1999 om inrättande av Gruppen av stater mot korruption (Greco),
 - med beaktande av Jakartadeklarationen om principerna för korruptionsbekämpande organ, som antogs den 26–27 november 2012¹,
 - med beaktande av Panamaförklaringen om den sjunde årliga konferensen och allmänna mötet i Internationella sammanslutningen för korruptionsbekämpande myndigheter (IAACA), som antogs den 22–24 november 2013,
 - med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 17 december 2015 om nationella institutioner för främjande och skydd av mänskliga rättigheter, och människorättsrådets resolution av den 29 september 2016 om nationella institutioner för främjande och skydd av mänskliga rättigheter²,
 - med beaktande av slutrapporten av den 5 januari 2015 från FN:s människorättsråds rådgivande kommitté om korruptionens negativa effekter för åtnjutandet av mänskliga rättigheter³,
 - med beaktande av Afrikanska unionens konvention om förebyggande och bekämpning av korruption (AUCPCC)⁴,
 - med beaktande av FN:s Global Compact-initiativ för att basera strategier och åtgärder på universella principer om mänskliga rättigheter, sysselsättning, miljö och korruptionsbekämpning⁵,
 - med beaktande av Transparency Internationals årliga korruptionsuppfattningsindex,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för internationell handel (A8-0246/2017), och av följande skäl:
- A. Korruption är en komplex global företeelse som påverkar både det norra och södra halvklotet och kan definieras som missbruk av anförtrodd makt för individuell, kollektiv, direkt eller indirekt privat vinning. Korruptionen utgör ett allvarligt hot mot allmänintresset och den sociala, politiska och ekonomiska stabiliteten och säkerheten genom att underminera allmänhetens förtroende och institutionernas effektivitet och ändamålsenlighet samt värden såsom demokrati, mänskliga rättigheter, etik, rättvisa,

¹ https://www.unodc.org/documents/corruption/WG-Prevention/Art_6_Preventive_anti-corruption_bodies/JAKARTA_STATEMENT_en.pdf

² <http://nhri.ohchr.org/EN/AboutUs/Governance/Resolutions/A.HRC.RES.33.15%20EN.pdf>

³ http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session28/Documents/A_HRC_28_73_ENG.doc

⁴ http://www.eods.eu/library/AU_Convention%20on%20Combating%20Corruption_2003_EN.pdf

⁵ <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

hållbar utveckling och god förvaltning.

- B. Korruption kan utgöras av allt från mindre insatser för att påverka enskilda personer, offentliga tjänstemän eller genomförandet av offentliga tjänster, till storskaliga försök att undergräva politiska, ekonomiska och/eller rättsliga system, för att främja och finansiera terrorism, underblåsa extremism, minska skatteintäkter och stödja organiserade brottsliga nätverk.
- C. Korruption orsakas av att de politiska, ekonomiska och rättsliga systemen misslyckas med att inrätta ett system för tillsyn och ansvarsutkrävande som är stabilt och oberoende.
- D. Att minska korruptionen är en förutsättning för ekonomisk tillväxt, minskad fattigdom, skapande av välstånd, utbildning, välfärd, hälso- och sjukvård, infrastrukturutveckling och konfliktlösning, samt för att bygga upp förtroende för institutioner, näringsliv och politik.
- E. I många länder utgör korruption inte bara ett avsevärt systemiskt hinder för förverkligandet av demokrati, respekt för rättsstatsprincipen, politisk frihet och hållbar utveckling och av alla medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella mänskliga rättigheter, utan kan också orsaka många kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Korruptionen är en av de mest förbisedda formerna av människorättskränkningarna eftersom den göder orättvisor och ojämlikhet, bland annat när det gäller finansiella och ekonomiska resurser, strafffrihet, godtycke samt extremism och konflikter med politiska och religiösa förtecken.
- F. Genom att hota konsolideringen av demokratin och verkställandet av mänskliga rättigheter och genom att underminera statliga myndigheter kan korruptionen leda till sociala omvälvningar, inklusive våld, medborgarprotester och stor politisk instabilitet. Korruptionen är alltså en systematiskt förbisedd katalysator för konflikter i utvecklingsländer, som leder till utbredda kränkningar av mänskliga rättigheter, inklusive internationell humanitär lagstiftning samt straffrihet för förövare. Det oförändrade tillståndet vad gäller korruption och det olagliga tillskansandet av rikedom på statliga befattningar har lett till att kleptokrater roffar åt sig makt och ser till att behålla den.
- G. I många länder leder höga nivåer av korruption till låga nivåer av mänsklig, social och ekonomisk utveckling, låga nivåer i fråga om utbildning och andra offentliga tjänster, begränsade medborgerliga och politiska rättigheter, liten eller obefintlig politisk konkurrens och frihet för medier både på och utanför internet samt brister i tillämpningen av rättsstatsprincipen.
- H. Korruptionen inverkar på åtnjutandet av mänskliga rättigheter, medför specifika negativa följder och slår oproportionerligt hårt mot de mest missgynnade, marginaliserade och utsatta grupperna i samhället – såsom kvinnor, barn, personer med funktionsnedsättning, äldre, fattiga, ursprungsbefolkningar eller minoritetsgrupper – eftersom de inte bereds lika tillgång till politisk delaktighet, offentliga och sociala program och tjänster, rättvisa, säkerhet, naturresurser, inklusive mark, arbete, utbildning, hälsa och bostad. Korruptionen omintetgör också framstegen med att få slut på diskriminering och stärka jämställdheten och kvinnors självbestämmande, genom att kvinnors förmåga att hävda sina rättigheter begränsas. Korruptionen förvränger

omfattningen och sammansättningen av de offentliga utgifterna, vilket allvarligt skadar statens förmåga att till fullo utnyttja alla tillgängliga resurser för att säkerställa ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, en korrekt fungerande demokrati och rättsstatsprincipen samt utvecklingen av gemensam etik.

- I. FN:s 16:e mål för hållbar utveckling är inriktat på fred, rättvisa, uppbyggnad av starka institutioner och korruptionsbekämpning. För att på global nivå uppnå det 16:e målet för hållbar utveckling måste EU snarast och direkt ta itu med olika problem där korruptionen spelar en central roll. Dessa problem handlar om allt ifrån människorättskränkningar till fattigdom, svält och orättvisor.
- J. För att motverka korruption krävs gemensamma insatser som är inriktade på att angripa både korruption på hög nivå och mindre korruption i tredjeländer och EU:s medlemsstater. Hänsyn bör från fall till fall tas till den hierarkiska beskyddarverksamheten, belöningssystemen och klientelismen i maktstrukturerna, där korruptionsbrott och straffrihet på högsta nivå ofta är sammankopplat med mindre korruption som direkt påverkar tillvaron för befolkningen och deras tillgång till grundläggande tjänster.
- K. Korruption kan inte bekämpas utan starkt politiskt engagemang på högsta nivå, oavsett hur skickliga, kompetenta och villiga organen för nationell tillsyn och brottsbekämpning är.
- L. De ekonomiska följderna av korruption är extremt negativa, i synnerhet genom att korruptionen ökar fattigdomen och ojämlikheten bland befolkningen och påverkar kvaliteten på offentlig service, säkerheten, tillgången till allmän hälso- och sjukvård samt till utbildning av hög kvalitet, infrastrukturen, de socioekonomiska möjligheterna till individuell och ekonomisk egenmakt, i synnerhet ekonomisk tillväxt, jobbskapande och sysselsättningsmöjligheter, och genom att den dessutom avskräcker från entreprenörskap och investeringar.
- M. Exempelvis kostar korruptionen EU mellan 179 och 990 miljarder euro i termer av BNP per år¹.
- N. Enligt Världsbanken betalas omkring 1 biljon US-dollar i mutor varje år världen över, och den totala ekonomiska förlusten till följd av korruption uppskattas till många gånger mer än den siffran.
- O. Den organiserade brottsligheten, som är ett allvarligt problem i många länder och har en gränsöverskridande dimension, är ofta kopplad till korruption.
- P. Korruption och kränkningar av de mänskliga rättigheterna inbegriper i regel maktmissbruk, bristande ansvarsutkrävande, försvårande av rättsliga utredningar, utnyttjande av olämpligt inflytande och institutionalisering av olika former av diskriminering, klientelism och snedvridning av marknadsmekanismerna. Korruptionen uppvisar ett starkt samband med brister i rättsstatsprincipen och i god förvaltning, och den undergräver ofta ändamålsenligheten hos de institutioner och organ som har anförtrotts att säkerställa kontroller och motvikt och respekt för demokratiska

¹ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/579319/EPRS_STU%282016%29579319_EN.pdf

principer och mänskliga rättigheter, såsom parlament, brottsbekämpande myndigheter, rättsväsendet och civilsamhället. I länder där rättsstatsprincipen är underminerad av korruption försämras genomförandet och stärkandet av regelverken genom korrupta domare, advokater, åklagare, poliser, utredare och revisorer.

- Q. Korruption och kränkningar av mänskliga rättigheter är fenomen som kännetecknar ett ohederligt beteende och myndigheters misslyckanden. Offentliga och privata organisationers trovärdighet och legitimitet kan garanteras bara om deras dagliga verksamhet är baserad på en strikt integritetskultur.
- R. Metoder såsom valfusk, olaglig finansiering av politiska partier, vänskapskorruption eller upplevt oproportionerligt inflytande av pengar i politiken urholkar förtroendet för och tilliten till politiska partier och folkvalda ombud, valprocessen och förvaltningarna, underminerar den demokratiska legitimiteten och allmänhetens förtroende för politiken och kan försvaga de medborgerliga och politiska rättigheterna avsevärt. Otillräckliga regelverk och brist på öppenhet och övervakning av den politiska finansieringen kan skapa möjligheter till otillbörlig påverkan och inblandning i hur offentliga angelägenheter sköts. Korruptionsanklagelser kan också användas som ett politiskt instrument för att misskreditera politiker.
- S. Korruption inom rättsväsendet strider mot principerna om jämlikhet, icke-diskriminering, tillgång till rättvisa och rätten till en rättvis rättegång och effektiva rättsmedel, vilka kraftigt bidrar till att verkställa alla andra mänskliga rättigheter och till att förhindra straffrihet. Bristen på en oberoende rättslig och offentlig administration gynnar misstro mot offentliga institutioner, vilket underminerar respekten för rättsstatsprincipen och i vissa fall underblåser våld.
- T. Det är svårt att mäta korruptionen, eftersom den vanligen innefattar olagligt agerande som medvetet döljs, även om det har tagits fram och införts vissa mekanismer för att identifiera, övervaka, mäta och bekämpa korruption.
- U. Ny teknik som distribuerade databasapplikationer eller open source-teknik och -metodik för utredningar erbjuder nya möjligheter att förbättra öppenheten i den offentliga förvaltningens verksamhet.
- V. Att stärka skyddet av de mänskliga rättigheterna, i synnerhet av principen om icke-diskriminering, är ett värdefullt instrument i korruptionsbekämpningen. Att bekämpa korruption genom straffrätt och privaträtt innebär att man vidtar repressiva och korrigerande åtgärder. Främjande och stärkande av mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och god förvaltning är mycket viktiga inslag i lyckade och hållbara strategier för korruptionsbekämpning.
- W. Om man skapar samverkans effekter mellan det straffrättsliga förhållningssättet och det människorättsbaserade förhållningssättet till korruptionsbekämpning skulle man kunna ta itu med de kollektiva och allmänna konsekvenserna av korruption och förhindra en systemisk urholkning av de mänskliga rättigheterna som en direkt eller indirekt effekt av korruption.
- X. Den institutionella och rättsliga ramen kring de internationella korruptionsbekämpande insatserna är under utveckling, men det finns stora brister i genomförandet på grund av bristande politisk vilja eller avsaknad av kraftfulla verkställighetsmekanismer. Ett

människorättsbaserat förhållningssätt till korruptionsbekämpning skulle innebära ett paradigmskifte och skulle kunna bidra till att man kom till rätta med detta bristande genomförande med hjälp av befintliga nationella, regionala och internationella mekanismer för övervakning av efterlevnaden av skyldigheter på människorättsområdet.

- Y. FN:s konvention mot korruption är det enda juridiskt bindande världstäckande instrumentet mot korruption, och omfattar fem huvudområden: förebyggande åtgärder, kriminalisering och brottsbekämpning, internationellt samarbete, återvinning av tillgångar samt tekniskt bistånd och informationsutbyte.
- Z. De befintliga internationella skyldigheterna är bra mekanismer för att vidta lämpliga och rimliga åtgärder för att förebygga eller bestraffa korruption inom de offentliga och privata sektorerna, i synnerhet den internationell konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och andra relevanta människorättsinstrument.
- AA. Rättsväsendet, ombudsmän och nationella människorättsinstitutioner samt det civila samhällets organisationer har en viktig funktion att fylla inom korruptionsbekämpningen, och deras potential kan stärkas genom ett nära samarbete med nationella och internationella korruptionsbekämpande organ.
- AB. Det är angeläget att vidta korruptionsbekämpande åtgärder genom att öka öppenheten och förbättra ansvarsutkrävandet och insatserna mot straffrihet inom staterna och genom att prioritera utarbetandet av strategier och specifik politik som inte bara bekämpar korruption utan även bidrar till att utveckla och/eller bygga upp offentliga strategier i detta avseende.
- AC. Både det civila samhället och den privata sektorn kan spela en avgörande roll för att utforma institutionella reformer så att öppenheten och ansvarsutkrävandet stärks. Man kan dra lärdomar från människorättsrörelsernas erfarenhet av att höja det civila samhällets medvetenhet om korruptionens negativa verkningar och bygga upp allianser med statliga institutioner och den privata sektorn till stöd för insatser mot korruption.
- AD. Avsaknaden av fria medier, både på och utanför internet, innebär inte bara en inskränkning av den grundläggande rätten till yttrandefrihet, utan skapar även en god jordmån för svåröverskådliga metoder, korruption och olämpligt uppträdande. Oberoende medier och ett medielandskap präglad av mångfald och pluralism spelar en viktig roll när det gäller att säkerställa öppenhet och granskning genom att rapportera, utreda och blottlägga korruption och öka allmänhetens medvetenhet om kopplingen mellan korruption och kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Ärekränkingslagstiftning, t.ex. kriminalisering av handlingar som betecknas som "ärekränkning", finns i flera länder, även EU-medlemsstater, vilket kan urholka yttrandefriheten och mediefriheten och göra att visseblåsare och journalister avhålls från att slå larm om korruption.
- AE. Många civilsamhällesorganisationer – däribland organisationer för korruptionsbekämpning och människorättsorganisationer, fackföreningar, undersökande journalister, bloggare och visseblåsare – avslöjar korruption, bedrägerier, misskötsel och människorättskränkningar trots att det innebär att de riskerar att utsättas för repressalier på t.ex. arbetsplatsen, eller att de åtalas för förtal eller ärekränkning eller utsätts för personlig fara. Bristen på skydd mot repressalier, ärekränkings- och

förtalslagarna och avsaknaden av oberoende och trovärdiga utredningar kan avskräcka människor från att tala ut. Det är EU:s plikt att skydda dem, särskilt genom att erbjuda offentligt stöd och bland annat delta i och observera rättegångar mot människorättsförsvarare, och genom att på effektivast möjliga sätt utnyttja sina samarbetsinstrument, såsom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter. Det är helt nödvändigt att säkerställa efterlevnad och korrekt genomförande av den befintliga lagstiftningen. De som blottlägger korruption bör ha rätt att hålla sin identitet hemlig och få garantier för en rättvis rättegång. Visselblåsare bör beviljas internationellt skydd mot förföljelse.

- AF. Korruptionsbekämpningen bör också inbegripa åtgärder för att utrota organiserad brottslighet, skatteparadis, penningtvätt, skatteflykt och olagliga finansiella flöden och de system som möjliggör dessa fenomen, eftersom de hämmar ländernas hållbara utveckling, välbefinnande och redovisningsskyldighet.
- AG. Många tredjeländer har ännu inte någon kapacitet att utbyta skatteinformation med EU-länderna, och får därför ingen information från EU-länderna om de av deras medborgare som potentiellt smiter undan skatt.
- AH. EU:s finansiering till tredjeländer, även i akutsituationer, behöver övervakas noga genom tydliga kontroller och motvikter i mottagarländerna, för att förebygga de tillfällen till korruption som kan uppkomma och för att blottlägga eventuellt missbruk och avslöja korrupta tjänstemän.
- AI. Kontrollen av korruption och olagliga finansiella flöden är en politisk fråga som måste angripas globalt, världsomspännande och gränsöverskridande (G20, FN, OECD, Världsbanken, Internationella valutafonden).
- AJ. Vid det internationella forumet för idrottslig integritet (IFSI), som hölls i Lausanne i Schweiz i februari 2017, främjades samarbete mellan regeringar, internationella idrottsorgan och andra organisationer för att bemöta korruption inom idrotten.
 1. Europaparlamentet efterlyser gemensamma insatser på nationell och internationell nivå för att förebygga och bekämpa korruption, eftersom korruption sprider sig över gränserna och eftersom ett ökat samarbete mellan stater och mellan regioner måste uppmanas vid sidan av de civila organisationernas arbete i kampen mot korruption. Parlamentet uppmanar staterna att aktivt engagera sig i internationella forum för att diskutera och nå fram till gemensamma beslut om god praxis och politik som lämpar sig för den särskilda situationen i varje region, i syfte att bekämpa korruption som ett sammanlänkat, komplext och gränsöverskridande fenomen som förhindrar den politiska, ekonomiska och sociala utvecklingen och underblåser internationell brottslighet, inklusive terrorismrelaterad verksamhet.
 2. Europaparlamentet föresätter sig att utarbeta en regelbunden uppdateringsrapport om korruption och mänskliga rättigheter under varje valperiod.
 3. Europaparlamentet anser att kampen mot korruption måste innefatta ett arbetssätt med partnerskap mellan de offentliga och privata sektorerna, och varnar för att ett misslyckande med detta befäster fattigdom, ojämlikhet och skadade rykten, minskar de externa investeringarna, undergräver livsmöjligheterna för unga och medför att kopplingen mellan korruption och terrorism inte bryts.

4. Europaparlamentet är bekymrat över bristerna i genomförandet och efterlevnaden av de befintliga nationella och internationella instrumenten mot korruption, såsom FN:s konvention mot korruption, FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter (Ruggie-riktlinjerna), Europarådets straffrättsliga konvention om korruption och OECD:s konvention om bekämpande av bestickning. Parlamentet uppmanar signatärstaterna att tillämpa dessa till fullo i syfte att skydda sina medborgare på ett bättre sätt. Parlamentet lovar att arbeta med internationella partner för att öka antalet stater som väljer att stärka de demokratiska processerna och bygga upp ansvarsfulla institutioner.
5. Europaparlamentet är bekymrat över de trakasserier, hot, skrämselfåtgärder och repressalier som drabbar medlemmar i det civila samhällets organisationer, däribland korruptionsbekämpande föreningar och människorättsrörelser, journalister, bloggare och visselblåsare som blottlägger och kritiserar fall av korruption. Parlamentet uppmanar myndigheterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera dessas fysiska och psykologiska integritet och att säkerställa omedelbara, noggranna och opartiska utredningar för att ställa de ansvariga inför rätta i enlighet med internationella standarder.
6. Europaparlamentet uppmanar enträget deltagarna i toppmötet om korruptionsbekämpning i London 2016 att fullfölja de åtaganden som gjorts att ta upp orsakerna till korruption och metoder som behövs för att främja öppenhet, samt ge stöd till de mest drabbade.
7. Europaparlamentet påminner om att utarbetande av en EU-extern strategi mot korruption är grundläggande för att effektivt bekämpa korruption och ekonomisk brottslighet.
8. Europaparlamentet betonar att stater är skyldiga att fullgöra sina förpliktelser i fråga om mänskliga rättigheter enligt villkoren i FN:s konvention mot korruption, och uppmanar de länder som ännu inte är parter i denna att bli det. Dessutom understryker parlamentet att staterna är skyldiga att förebygga och i sista hand vidta åtgärder mot alla eventuella negativa effekter av korruption inom deras jurisdiktion.
9. Europaparlamentet inser de politiska aktörernas ansvar, vid sidan av företagens ansvar, för att respektera de mänskliga rättigheterna och bekämpa korruption. Parlamentet framhåller att människorättsaspekten måste integreras i alla strategier för korruptionsbekämpning, för att kunna genomföra en obligatorisk och ändamålsenlig förebyggande politik i sådana frågor som öppenhet, lagar om tillgång till offentlig information, skydd för visselblåsare och externa kontroller.
10. Europaparlamentet rekommenderar att EU trappar upp stödet till internationella instrument för att öka öppenheten i de ekonomiska sektorer som är mest benägna till övergrepp på mänskliga rättigheter och korruption.
11. Europaparlamentet stöder inrättandet av moderna, öppna och ändamålsenliga politiska och rättsliga ramar för förvaltningen av naturresurser, och anser att sådana åtgärder kan fungera som kraftfulla vapen mot korruption. Parlamentet välkomnar i detta hänseende utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet (EITI) och uppmanar EU att uppgradera sitt stöd för att hjälpa resursrika länder att genomföra det som ett kraftfullt globalt verktyg för att främja transparensen och ansvarsskyldigheten i förvaltningen av

inkomster från naturresurser. Parlamentet anser att inrättandet av en ändamålsenlig rättslig ram för att säkerställa att de företag och andra aktörer som är inblandade i olje- gas- och gruvsektorernas leveranskedjor tillämpar Eiti-principerna korrekt är en avgörande åtgärd som bör gynnas av EU.

12. Europaparlamentet rekommenderar att man för att angripa och stävja illegala penningflöden från Afrika bör ägna särskild uppmärksamhet åt de kapitalflöden som är resultatet av utvinningen av malm och mineral från gruvanläggningar i konfliktområden.
13. Europaparlamentet konstaterar att korruption är en komplex företeelse som har sina rötter i en mängd olika ekonomiska, politiska, administrativa, sociala och kulturella faktorer och maktförhållanden. Parlamentet påminner därför om att utvecklingspolitiken – för att bidra till kampen mot korruption och samtidigt fokusera på att minska fattigdomen, jämna ut klyftorna och förbättra integrationen – även måste främja mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatlighet och offentliga sociala tjänster, i syfte att uppmuntra goda styrelseformer, bygga upp ett socialt kapital och främja social delaktighet och social sammanhållning och samtidigt ta hänsyn till kulturella och regionala särdrag.
14. Europaparlamentet betonar att ett av de mest effektiva sätten att förebygga korruption är att minska de statliga ingripandena och den byråkratiska förmedlingen och att lägga fram enklare regelverk.

Beaktande av korruption och mänskliga rättigheter inom EU:s bilaterala förbindelser

15. Europaparlamentet understryker att principen om lokalt och demokratiskt egenansvar måste tillämpas på projekt som finansieras genom EU:s stödprogram för att säkerställa en minimistandard för öppenhet. Vidare betonar parlamentet att EU:s externa finansiella instrument bör vara grundade på normer för korruptionsbekämpning och på villkorlighet som bland annat avser resultat och innehåller tydliga delmål, indikatorer och årlig framstegsrapportering samt på åtaganden från partnerländernas sida för att utöka utnyttjandet av EU:s finansiella stöd.
16. Europaparlamentet påminner om behovet av att permanent övervaka EU-finansierade projekt och hålla mottagarländernas myndigheter ansvariga om EU-medel inte används på lämpligt sätt, och understryker behovet av att involvera lokala organisationer från det civila samhället och människorättsförsvare i övervakningen av kontraktens genomförande. Parlamentet betonar vidare behovet av att varje entreprenör som mottar EU-medel till fullo lämnar ut all efterfrågad information, bl.a. om sitt verkliga huvudmannaskap och sin företagsstruktur.
17. Europaparlamentet rekommenderar att EU och andra internationella tillhandahållare av bidrag och lån utför revisioner av bidrag, lån och biståndspaket, och utför noggrann besiktning av mottagande regeringar och organisationer för att undvika att ge ”hyror” till kleptokratiska myndigheter och organisationer som kontrolleras av dem och deras bundsförvanter. Parlamentet intar i detta sammanhang ståndpunkten att även inbördes granskning bör uppmuntras.
18. Europaparlamentet betonar att den korruptionsbekämpande agendan har en avgörande betydelse under förhandlingsprocessen vid inträde i EU.

19. Europaparlamentet uppmanar EU att införa en klausul mot korruption och människorättsklausuler i avtal med tredjeländer, som bör kräva övervakning och samråd och, som en sista utväg, ålägga sanktioner eller upphäva sådana avtal i händelse av allvarlig och/eller systemisk korruption som leder till allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
20. Europaparlamentet uppmanar EU att ta fram principer för att bekämpa storkorruption som ett brott i nationell och internationell lagstiftning, bemöta pågående fall av straffrihet för storkorruption genom kraftigare verkställande av lagar mot korruption, och genomföra reformer för att överbrygga de systemiska klyftorna i nationella rättsliga ramar som gör att behållningen från storkorruption kan korsa gränser och undgå tillsynen från nationella finansiella tillsynsmyndigheter och skattemyndigheter.
21. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att ägna särskild uppmärksamhet åt en kontinuerlig och strukturerad övervakning och utvärdering av den faktiska tillämpningen av FN:s konvention mot korruption i EU-medlemsstater och länder med vilka EU har eller planerar att ingå någon form av överenskommelse.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att, med hänsyn till EU:s regelverk i fråga om korruptionsbekämpning, inta en ledande roll på internationell nivå och att uppmana unionens partnerländer att bekämpa korruption.
23. Europaparlamentet uppmanar EU att främja korruptionsförebyggande åtgärder och ändamålsenliga mekanismer för allmänhetens delaktighet och offentlig ansvarsskyldighet – däribland rätten att få tillgång till information och genomförande av principer om öppna uppgifter – i alla relevanta dialoger och samråd om mänskliga rättigheter med tredjeländer, och att finansiera projekt som syftar till att inrätta, genomföra och verkställa dessa åtgärder.
24. Europaparlamentet betonar betydelsen av open source-utredning när det gäller korruptionsbekämpande forskning. Parlamentet uppmanar EU att ordentligt finansiera organisationer som arbetar med open source-utredning och digital insamling av bevis för korruption, för att blottlägga korrupta tjänstemän och säkerställa ansvarsskyldighet.
25. Europaparlamentet uppmanar EU att finansiera forskning i distribuerade databasapplikationer som skulle kunna användas för att förbättra öppenheten vid försäljning av statliga tillgångar, följa upp och spåra donerade pengar i EU:s utlandsbistånd samt bemöta valfusk.
26. Europaparlamentet välkomnar ihållande insatser under instrumentet för utvecklingssamarbete och granskapsinstrumentet för att upprätta och konsolidera oberoende och ändamålsenliga institutioner för bekämpning av korruption.
27. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att samordna sin planering i fråga om mänskliga rättigheter och kampen mot korruption, i synnerhet när det gäller initiativ för att förbättra insynen, bekämpa straffrihet och stärka de korruptionsbekämpande organen. Parlamentet anser att dessa insatser bör innefatta stöd till nationella människorättsinstitutioner som är bevisat oberoende och opartiska så att de kan agera även i fall av korruption, bland annat genom utredningar för att fastställa kopplingen mellan korruption och människorättskränkningar, samarbete med

korruptionsbekämpande organ och hänskjutande av ärenden till åklagarmyndigheter eller brottsbekämpande organ. Parlamentet uppmanar också EU och medlemsstaterna att stärka sina program för rättsligt samarbete med tredjeländer, i syfte att öka utbytet av bästa praxis och effektiva verktyg för kampen mot korruption.

28. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta stödja korruptionsbekämpande institutioner som finns inrättade i tredjeländer och som har befunnits vara oberoende och opartiska, såsom Guatemalas internationella kommission mot straffrihet (CICIG), samt initiativ för att dela information, utbyta bästa praxis och stärka kapacitetsuppbyggandet. Parlamentet uppmanar enträget dessa länder att förse institutionerna med alla de nödvändiga verktygen, inklusive befogenhet för utredningar, för att de ska kunna arbeta effektivt.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att kanalisera ytterligare medel till utformandet och genomförandet av skyddsprogram riktade till medlemmar av civilsamhällesorganisationer, inklusive organisationer för korruptionsbekämpning, människorättsorganisationer, journalister, bloggare och visseblåsare som avslöjar och påtalar fall av korruption och kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet vidhåller att alla eventuella framtida uppdateringar av EU:s riktlinjer om människorättsförsvare, utvecklingsbistånd och alla eventuella vägledningar om genomförandet av dessa bör innehålla uttryckliga hänvisningar och åtgärder för att gynna skydd av mänskliga rättigheter och bekämpning av korruption, för att göra det lättare för människor att utan fruktan för vedergällning rapportera misstänkt korruption, och för att stödja korruptionsdrabbade samhällen. Parlamentet välkomnar det samråd om skydd för visseblåsare som kommissionen nyligen inlett. Parlamentet betonar att kontaktpunkter om mänskliga rättigheter i EU:s delegationer också särskilt bör uppmärksamma dessa målgrupper och hålla nära kontakt med lokala civilsamhällesorganisationer och människorättsförsvare, och säkerställa deras internationella synlighet och skydd och därmed också få igång säkra kanaler för att rapportera missförhållanden.
30. Europaparlamentet betonar att tillsynsorgan, lokala verkställande tjänstemän och åklagare som befunnits vara oberoende och opartiska, plus visseblåsare och vittnen till särskilda fall, bör kunna få bistånd och stöd från EU genom representationer på fältet och genom att de inbjuds att delta i utbildningsprogram i Europa. Parlamentet framhåller att detta stöd när så är lämpligt bör göras offentligt.
31. Europaparlamentet uppmanar EU-delegationerna att använda sig av lokala åtgärder och offentlig diplomati för att påpeka fall av korruption och straffrihet, i synnerhet när de leder till svåra kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar vidare EU-delegationerna och medlemsstaternas ambassader att inkludera rapporter om korruption (antingen systemisk analys eller specifika fall) i genomgångar till Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna.
32. Europaparlamentet rekommenderar att Europeiska utrikestjänsten och EU:s delegationer i tillämpliga fall inbegriper ett specifikt riktmärke för kopplingen mellan korruption och mänskliga rättigheter i landstrategidokumentet om mänskliga rättigheter och demokrati, samt att detta ämne ingår som ett prioriterat tema då EU:s särskilda representanter utövar sitt mandat. Parlamentet ber närmare bestämt EU att ta upp korruption direkt i programmerings- och landstrategidokument och sammankoppla allt budgetstöd till tredjeländer med konkreta reformer i riktning mot öppenhet och andra

korruptionsbekämpande åtgärder.

33. Europaparlamentet rekommenderar att det europeiska initiativet för demokrati och EU:s omfattande mekanism för människorättsförsvarare (protectdefenders.eu) bör ha specialinriktade program för att skydda antikorrupsionsaktivister som också bidrar till att upprätthålla mänskliga rättigheter.
34. Europaparlamentet uppmanar EU att inrätta klagomålsmekanismer där de personer som drabbats av EU:s yttre åtgärder kan klaga på människorättskränkningar och korruptionsfall.
35. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning från de tidigare resolutionerna att EU så snart som möjligt inför rådet bör anföra Magnitskij-sanktionsförteckningen mot de 32 ryska statliga tjänstemän som är ansvariga för den ryske visselblåsaren Sergej Magnitskijs död, så att den kan antas och målinriktade sanktioner kan åläggas mot dessa tjänstemän, såsom ett visumförbud i hela EU och frysning av de finansiella tillgångar som de innehar inom Europeiska unionen.
36. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att överväga att anta lagstiftning i syfte att upprätta tydliga kriterier som möjliggör svartlistning och åläggande av liknande sanktioner mot enskilda personer i tredjeländer och deras familjemedlemmar som har begått allvarliga människorättskränkningar eller har varit ansvariga för, eller delaktiga i, att beordra, kontrollera eller på annat sätt styra betydande korruptionshandlingar, däribland expropriering av privata eller offentliga tillgångar för personlig vinning, korruption gällande statliga kontrakt eller utvinning av naturresurser, mutor eller underlättande eller överföring av orättmätigt erhållna tillgångar till utländska jurisdiktioner. Parlamentet framhåller särskilt att kriterierna för att någon bör inkluderas i förteckningen bör grundas på väldokumenterade, enstämmiga och oberoende källor och övertygande bevisning som ger de utpekade möjlighet att överklaga. Parlamentet betonar vikten av att denna förteckning offentliggörs, så att den kan ingå i den information som behövs av organ som är förpliktade att utföra åtgärder för kundkännedom enligt EU:s direktiv mot penningtvätt¹.
37. Europaparlamentet uppmanar EU att följa principen om en konsekvent utvecklingspolitik (artikel 208 i EUF-fördraget) och att aktivt bidra till att minska korruptionen och bekämpa straffrihet direkt och explicit genom sin externa politik.
38. Europaparlamentet uppmanar EU att öka öppenheten och ansvarsutkrävandet när det gäller dess offentliga utvecklingsbistånd för att effektivt uppfylla standarderna inom det internationella initiativet för öppenhet i biståndet (Iati) samt internationellt överenskomna principer om utvecklingseffektivitet. Vidare uppmanas EU att ta fram ett starkt holistiskt riskhanteringssystem för att förhindra att utvecklingsbiståndet bidrar till korruption i mottagarländerna, dvs. genom att koppla budgetstöd till tydliga korruptionsbekämpningsmål. Parlamentet betonar i detta syfte att det behöver inrättas robusta mekanismer för att övervaka budgetstödet genomförande.
39. För att utrota korruptionen på hög nivå uppmanar Europaparlamentet kommissionen, i samband med budgetstödet, att uppmärksamma transparens i transaktioner som involverar privatisering och avtal om offentliga tillgångar, särskilt mark, och att delta i

¹ EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

OECD-stödprogram för utvecklingsländer när det gäller företagsstyrning av statsägda företag.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja de utvecklingsländer som bekämpar skatteflykt och skatteundandragande genom att hjälpa dem med att införa balanserade, effektiva, rättvisa och transparenta skattesystem.
41. Europaparlamentet understryker att Europeiska unionen som en världsledande givare bör verka för att beviljandet av EU:s yttre bistånd på olika sätt knyts till finanspolitiska reformer för att öka insynen, göra uppgifter mer tillgängliga och uppmuntra initiativ som tas tillsammans med andra givare.
42. Europaparlamentet betonar korruptionens djupgående negativa effekter på handeln och dess förmåner, den ekonomiska utvecklingen, investeringarna och de offentliga upphandlingsprocesserna, och uppmanar enträget kommissionen att ta denna koppling i beaktande i alla handelsavtal samt att inkludera verkställbara klausuler för mänskliga rättigheter och mot korruption.
43. Europaparlamentet framhåller att handelspolitiken bidrar till skyddet och främjandet av de värden som unionen står för och som avses i artikel 2 i EU-fördraget, såsom demokrati, rättsstatsprincipen, respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande fri- och rättigheter samt jämställdhet. Parlamentet understryker vikten av samstämdhet mellan unionens utrikes- och inrikespolitik, särskilt i kampen mot korruption. Parlamentet understryker i detta avseende att de europeiska lagstiftarna spelar en viktig roll när det gäller att underlätta handelsförbindelser, eftersom de måste se till att undvika att dessa fungerar som en inkörsport till korruption.
44. Europaparlamentet ser handelsavtal som en viktig mekanism för främjandet av korruptionsbekämpande åtgärder och god förvaltning. Parlamentet välkomnar de åtgärder som EU redan vidtagit i sin handelspolitik för att bekämpa korruption, till exempel genom GSP+, kapitel om hållbar utveckling och inkludering av åtaganden om att ratificera internationella konventioner mot korruption med handelspartner. Parlamentet bekräftar på nytt att det syfte som anges i handelsstrategin ”Handel för alla” ska inkludera ambitiösa bestämmelser mot korruption i alla framtida handelsavtal. Parlamentet vill i detta avseende se att framtida handelsavtal inkluderar åtaganden rörande multilaterala konventioner mot korruption, såsom FN:s konvention mot korruption och OECD:s konvention om bekämpande av bestickning, och att övergripande bestämmelser inkluderas som en del av en övergripande strategi och integreras även i befintliga handelsavtal i samband med översyn.
45. Europaparlamentet understryker att undertecknande parter i handelsavtal bör vidta åtgärder för att främja aktivt deltagande av den privata sektorn, civilsamhällets organisationer samt inhemska rådgivande grupper vid genomförandet av korruptionsbekämpande program och klausuler i internationella handels- och investeringsavtal. Man bör överväga att inkludera skydd för visselblåsare i framtida handelsavtal när ett EU-omfattande system väl är på plats.
46. Europaparlamentet erkänner vikten av att tillhandahålla tydliga riktlinjer och stöd för företag för att skapa effektiva korruptionsbekämpande förfaranden inom deras verksamheter, särskilt för små och medelstora företag genom särskilda bestämmelser i handelsavtal så att de kan bekämpa korruption. Parlamentet betonar att det inte finns

någon universallösning för efterlevnad. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att stärka stödet till kapacitetsuppbyggande projekt för korruptionsbekämpning, såsom utbyte av bästa praxis och utbildning för att hjälpa stater och näringsliv att övervinna alla hinder de kan komma att möta på detta område.

47. Europaparlamentet välkomnar ikraftträdandet av WTO:s avtal om förenklade handelsprocedurer i februari 2017, vilket föreskriver åtgärder för att bekämpa korruption i världshandeln. Parlamentet anser dock att antagande eller ändring av lagstiftning i sig är otillräckligt och att tillämpning är det viktigaste. Parlamentet påpekar att lagstiftningsreformer måste åtföljas av utbildning för personal inom rättsväsendet, allmän tillgång till information samt insynsåtgärder, och uppmanar EU:s medlemsstater att samarbeta i dessa frågor i kampen mot korruption. Parlamentet påpekar också att handelsavtal kan vara till hjälp vid övervakningen av inhemska reformer när det gäller antikorrupsionspolitik.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förhandla om verkställbara bestämmelser mot korruption och penningtvätt i alla framtida handelsavtal, med effektiv övervakning av genomförandet av bestämmelser mot korruption. Parlamentet uppmanar i detta avseende medlemsstaterna att stödja ett införande i förhandlingsmandaten av bestämmelser mot korruption såsom kommissionen föreslår i de utkast till mandat som de tilldelas. Parlamentet välkomnar de bestämmelser mot korruption som finns med i förhandlingsmandatet för att modernisera avtalet mellan EU och Mexiko. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att bekämpa korruption genom ökad insyn i förhandlingar om handelsavtal och genom att inkludera bestämmelser för ett ökat regleringssamarbete och integritet i tullförfaranden samt i globala värdekedjor. Parlamentet anser att samarbetsklausuler måste finnas för att man ska kunna bekämpa korruption, såsom informationsutbyte och administrativt och tekniskt stöd, med syfte att dela och främja bästa praxis, vilket kommer att bidra till att stärka rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att fastställa tydliga och relevanta villkor samt resultatindikatorer för att möjliggöra bättre utvärdering och uppvisande av resultat.
49. Europaparlamentet påminner om vikten av att under hela genomförandet av avtalen föra en ständig dialog med EU:s handelspartner för att se till att avtalen rent allmänt, och även bestämmelserna mot korruption, övervakas och genomförs korrekt. Parlamentet noterar kommissionens förslag i strategin ”Handel för alla” om att införa mekanismer för samråd om det handlar om systemisk korruption och bristande styrning, och uppmanar kommissionen att överväga att upphäva avtalsförmåner i fall av systemisk korruption och underlåtelse att uppfylla sina åtaganden mot korruption eller internationella standarder på området korruptionsbekämpning, såsom OECD:s gemensamma rapporteringsstandard, OECD:s handlingsplan mot skattebaseroering och vinstförflyttning, centralregistret över verkligt huvudmannskap samt rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa tydliga och relevanta villkor och resultatindikatorer för att möjliggöra bättre utvärdering och uppvisande av resultat. Parlamentet uppmanar också kommissionen att reagera kraftfullt, proportionerligt och snabbt i de fall då mottagarlandets regering brister i att följa de villkor som man kommit överens om. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta mekanismer för samråd med handelspartner i fall av systemisk korruption, och att tillhandahålla utbyte av expertis för att bistå länder vid genomförandet av korruptionsbekämpande åtgärder.

50. Europaparlamentet konstaterar att handelsavtal måste innehålla bindande och verkställbara människorättsklausuler som säkerställer att privata företag och statliga myndigheter respekterar mänskliga rättigheter och de högsta sociala standarderna och miljöstandarderna, vilka är grundförutsättningar för kampen mot korruption.

Utveckling av en underrättelsetjänst för EU om korruptionsnätverk och mellanhänder

51. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att bilda arbetsgrupper mellan medlemsstaternas ambassader och EU:s delegationer i tredjeländer, genom vilka diplomatiska tjänstemän kan analysera och dela information om hur lokala korruptionsnätverk är strukturerade och arbetar till den högsta maktnivån och bygga upp en tillräckligt stor underrättelsetjänst för att förhindra att EU hamnar i maskopi med kleptokratiska regimer. Parlamentet anser att sådan information bör överföras till EU-institutionerna genom diplomatiska och säkra kanaler. Parlamentet föreslår även att EU:s delegationer och medlemsstaternas ambassader främjar nära kontakter med lokalbefolkningen, närmare bestämt genom regelbunden dialog med genuina och oberoende civilsamhällsorganisationer, journalister och människorättsförsvarare, för att samla in tillförlitlig information om lokal korruption, viktiga möjliggörande personer och gripna tjänstemän.
52. Europaparlamentet anser att företag också bör rapportera till EU:s organ varje gång de blir tillfrågade om mutor och/eller måste investera i tredjeländer med hjälp av lokala mellanhänder eller skalbolag som partner.
53. Europaparlamentet betonar, mot bakgrund av den insamlade informationen, att landspecifika riktlinjer bör delas med civila och militära grupperingar och EU:s biståndsgivarorgan för att höja medvetenheten om riskerna med förbindelser med lokala entreprenörer, privata säkerhetsföretag och tjänsteleverantörer, vars huvudmän kan vara kopplade till brott mot mänskliga rättigheter och korrumpierade nätverk.

Enhetlighet mellan den interna och externa politiken

54. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen endast kan bli en trovärdig och inflytelserik ledare i kampen mot korruption om den tar itu med den organiserade brottsligheten, korruptionen och penningtvätten inom sina egna gränser på ett adekvat sätt. Parlamentet beklagar i detta sammanhang att kommissionen beslutat att inte följa upp sin rapport från 2014 om EU:s korruptionsbekämpning och tillhandahålla en ny analys av korruptionen inom EU-medlemsstaterna, vilket också skulle ha gjort EU:s insatser för att driva en ambitiös agenda för korruptionsbekämpning i sin externa politik mer trovärdiga. Parlamentet understryker att kommissionen och andra EU-institutioner bör genomföra regelbunden, ambitiös och noggrann rapportering och egenbedömning i linje med bestämmelserna i FN:s konvention mot korruption och dess översynsmekanism, och uppmanar kommissionen att presentera ytterligare politiska initiativ och lagstiftningsinitiativ för att bekämpa korruption och verka för större integritet och öppenhet i medlemsstaterna.
55. Europaparlamentet konstaterar att avkriminalisering av korruption i någon av EU:s medlemsstater skulle göra den offentliga politiken mindre trovärdig och urholka EU:s förmåga att verka för en ambitiös agenda för korruptionsbekämpning runtom i världen. Parlamentet ställer sig positivt till ett närmare samarbete mellan EU-medlemsstaterna och Europeiska revisionsrätten.

56. Europaparlamentet upprepar sin begäran att medlemsstaterna vid behov ska ändra sin straffrätt för att fastställa de nationella åklagarnas och domstolarnas jurisdiktion att utreda och pröva mutbrott eller förskingring av offentliga medel, oavsett var brottet skedde, så länge som vinsten från de kriminella aktiviteterna återfinns i medlemsstaten i fråga eller har tvättats där eller personen har en "nära anknytning" till medlemsstaten, till exempel genom medborgarskap, bosättning eller verkligt ägande av företag med huvudkontor eller dotterbolag i medlemsstaten.

EU:s bidrag till ett människorättsbaserat förhållningssätt till korruptionsbekämpning inom multilaterala forum

57. Europaparlamentet uppmanar EU-medlemsstaterna att inleda en diskussion på FN-nivå om att skärpa normerna för de korruptionsbekämpande organens oberoende och mandat, med utgångspunkt i erfarenheterna av kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, den internationella samordningskommittén för nationella människorättsinstitutioner och FN:s organ, i synnerhet människorättsrådet och med beaktande av nationella människorättsinstitutioner ("Parisprinciperna").

58. Europaparlamentet betonar att man måste stärka banden mellan korruptionsbekämpande organ och nationella människorättsinstitutioner på grundval av de nationella människorättsinstitutionernas mandat att bekämpa korruption som en potentiell källa till direkta och indirekta kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

59. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till EU-medlemsstaterna om att stödja tillsättandet av en särskild FN-rapportör med ansvar för ekonomisk brottslighet, korruption och mänskliga rättigheter, som skulle ha ett brett mandat, en målorienterad plan och regelbunden utvärdering av staternas korruptionsbekämpande åtgärder. Parlamentet uppmanar EU-medlemsstaterna att ta ledningen när det gäller att uppbåda stöd bland människorättsrådets medlemsstater och att gemensamt verka för en resolution för att få till stånd mandatet.

60. Europaparlamentet begär att FN av effektivitetsskäl ska anta ett standardiserande lagstiftningsinstrument om olagliga finansiella flöden.

61. Europaparlamentet framhåller behovet av att stärka nationella och internationella korruptionsrelaterade kommunikations- och informationskampanjer som är inriktade på allmänhetens delaktighet, för att belysa att korruption har negativa följder för mänskliga rättigheter och bland annat leder till social ojämlikhet, bristande social rättvisa och höjda fattigdomsnivåer. EU uppmanas att utveckla och genomföra specifika program om de befintliga straffrättsliga och processuella lagarna och klagomålsmekanismerna. Parlamentet betonar att utbildning och opartisk och oberoende offentlig information spelar en mycket viktig roll för att lära ut sociala kompetenser och integritetsprinciper som är till godo för allmänintresset och bidrar till rättssäkerheten och den sociala och ekonomiska utvecklingen i ett samhälle.

62. Europaparlamentet rekommenderar att behandlingen av frågan om korruption som en orsak till människorättskränkningar och ett resultat av brott mot de mänskliga rättigheterna och en svag rättsstat integreras i den allmänna återkommande utvärderingen, som ett sätt att bekämpa korruption och främja öppenhet och bästa praxis. Parlamentet betonar den roll som det civila samhället skulle kunna spela när det gäller att bidra till denna process.

63. Europaparlamentet uppmuntrar till en fördjupning av internationella åtaganden så att kampen mot korruption sätts i centrum för FN:s mål för hållbar utveckling som en mekanism för att bekämpa global fattigdom.

Korruption och människohandel

64. Europaparlamentet är bekymrat över att människohandel kan underlättas genom korruption av aktörer som anförtrotts makt på olika nivåer, såsom polis, tulltjänstemän, gränskontrollmyndigheter och invandringsmyndigheter, som kan ignorera, tolerera, delta i och organisera människohandel.
65. Europaparlamentet understryker i detta avseende betydelsen av åtgärder mot korruption, som att främja öppenhet och ansvarsskyldighet i administrationerna, genom att införa en genomgående mekanism för att bekämpa korruption och säkerställa bättre samordning i strategierna mot människohandel.
66. Europaparlamentet understryker den framstående roll som jämställdhetsintegrerade tillvägagångssätt kan spela för att arbeta fram politik för kampen mot korruption när det gäller människohandel.

Företag och mänskliga rättigheter

67. Europaparlamentet uppmuntrar alla FN:s medlemsstater, i synnerhet EU-medlemsstaterna, att till fullo tillämpa FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter och att inbegripa särskilda åtaganden om åtgärder för korruptionsbekämpning i sin nationella handlingsplan för mänskliga rättigheter (enligt vad som krävs under EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati) eller anta särskild utbrottslagstiftning.
68. Europaparlamentet välkomnar att nationella handlingsplaner i vissa EU-medlemsstater nämner korruption, men föreslår härvidlag specifika åtgärder för att förebygga och bestraffa korruption och bestickning som kan leda till kränkningar av mänskliga rättigheter. Parlamentet rekommenderar att EU stöder ytterligare åtgärder för att främja att företag antar och genomför koder och standarder för överensstämmelse och bekämpning av mutor och korruption, och att stora företag som deltar i offentlig upphandling bör ha en stabil kod mot mutor och korruption och principer för god skatteförvaltning. Parlamentet är av den uppfattningen att missbruk av allmänna medel, olagligt tillskansande av rikedom eller mutor bör vara straffbart genom särskilda kompletterande sanktioner enligt straffrättslig lagstiftning, särskilt när de direkt leder till kränkningar av mänskliga rättigheter orsakade av korruptionshandlingen.
69. Europaparlamentet välkomnar det ändrade redovisningsdirektivet om tillhandahållande av icke-finansiell information¹ och upplysningar om mångfaldspolicy vad gäller rapporteringskraven på vissa stora företag och koncerner, inklusive deras insatser avseende mänskliga rättigheter och korruptionsbekämpning. Parlamentet uppmanar företag att offentliggöra all relevant information i linje med den kommande vägledning som kommissionen ska avge.
70. Europaparlamentet förnyar sin uppmaning till alla stater och EU att engagera sig aktivt

¹ EUT L 330, 15.11.2014, s. 1.

och konstruktivt i det pågående arbetet i FN:s öppna mellanstatliga arbetsgrupp om transnationella bolag och andra affärsdrivande företag med avseende på mänskliga rättigheter, i syfte att ta fram ett juridiskt bindande instrument för att förebygga, utreda, söka upprättelse och få tillgång till ersättning när kränkningar av mänskliga rättigheter inträffar, däribland till följd av korruption. Parlamentet uppmanar staterna att göra allt som krävs för att möjliggöra skadeståndstalan mot dem som begår korruptionshandlingar, i enlighet med artikel 35 i FN:s konvention mot korruption.

71. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att tillämpa OECD:s riktlinjer för multinationella företag.

Markrofferi och korruption

72. Europaparlamentet är fortfarande bekymrat över situationen med markrofferi till följd av korruption från bolag, utländska investerare, nationella och internationella statliga aktörer, tjänstemän och myndigheter. Parlamentet understryker att korruption möjliggör markrofferi, ofta med tvångsavhysningar, bland annat genom att tredje parter beviljas ohederlig kontroll över mark utan samtycke från människorna som bor på den marken.
73. Europaparlamentet framhåller att undersökningar visar att markförvaltningen präglas av en utbredd korruption som alltmer solkar ned alla skeden av markaffärer, vilket medför en rad olika negativa effekter för de mänskliga rättigheterna, alltifrån tvångsförflyttningar av samhällen utan skälig ersättning till mord på markförsvarare¹. Vidare konstaterar parlamentet bekymrat att det finns en risk för att människorättskränkningar intensifieras i takt med den växande efterfrågan på livsmedel, bränsle och råvaror och de ökande storskaliga markinvesteringarna i utvecklingsländerna.
74. Europaparlamentet påminner om att finanssektorn har en central roll när det gäller att förhindra korruptionsmetoder som framför allt underlättar markrofferi. Parlamentet vidhåller att banker och finansinstitut bör vidta ”åtgärder för kundkännedom” för att bekämpa penningtvätt kopplad till korruption och se till att de investerare som de stöder vidtar åtgärder som visar tillbörlig aktsamhet på människorättsområdet. EU och medlemsstaterna uppmanas att kräva offentliggörande av detaljerade uppgifter om företagens markförvärv i tredjeländer och att uppgradera sitt stöd till utvecklingsländer för att säkerställa ett faktiskt genomförande av de frivilliga riktlinjerna för ansvarsfull förvaltning av markinnehav, fiskeri och skog som ett sätt att ta itu med korruptionen i markaffärer.

Val av demokratiskt valda organ samt deras funktionssätt

75. Europaparlamentet betonar att ett av målen med korruptionsbekämpningen bör vara att sätta stopp för allvarliga övergrepp som snedvrider demokratin och de politiska processerna och att främja ett oberoende, opartiskt och effektivt rättsväsende. Parlamentet uppmanar de politiska partierna att stärkas i sin roll som kanaler för demokratisk representation och politisk delaktighet genom att vara effektivt utrustade.

¹ Olivier De Schutter, ‘Tainted Lands: Corruption in Large-Scale Land Deals, i International Corporate Accountability Roundtable & Global Witness (november 2016). <https://www.globalwitness.org/en/campaigns/land-deals/tainted-lands-corruption-large-scale-land-deals/>

Parlamentet konstaterar här att reglering av politisk finansiering, däribland identifieringen av givare och andra finansiella källor, därför är centralt för bevarandet av demokratin.

76. Europaparlamentet noterar med oro att valfusk och korruption i samband med valprocesser och folkvalda representativa organs och församlingars funktionssätt allvarligt undergräver förtroendet för de demokratiska institutionerna och försvagar de medborgerliga och politiska rättigheterna genom att förhindra en jämlik och rättvis representation och genom att rättsstatsprincipen ifrågasätts. Parlamentet noterar den positiva roll som valobservatörsuppdrag har haft när det gäller att bidra till ett korrekt genomförande av val och stödja reformer av vallagar. Parlamentet uppmuntrar till vidare samarbete med specialiserade internationella organ som Europarådet eller OSSE på detta område.
77. Europaparlamentet understryker att det är särskilt viktigt att upprätthålla högsta möjliga normer i fråga om etik och insyn när det gäller funktionssättet hos internationella organisationer och regionala församlingar som ansvarar för att skydda och främja demokratin, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, genom att sammankoppla institutioner och yrkesbranscher världen över så att de kan bygga upp kapacitet och främja en gemensam integritetskultur. Parlamentet understryker behovet av att främja öppna metoder genom att arbeta fram uppförandekoder och särskilda öppenhetsåtgärder för att förebygga och utreda varje fall av bedrägeri eller dåligt uppförande.
78. Europaparlamentet understryker behovet av att strikt reglera lobbyverksamhet i enlighet med principerna om öppenhet och insyn för att säkerställa att alla intressegrupper får lika tillgång till beslutsfattarna samt för att eliminera korruption och risker för brott mot de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att vidta åtgärder som syftar till att identifiera och fördöma alla former av dold, oetisk och olaglig lobbyverksamhet. Parlamentet uppmanar EU att främja transparenta besluts- och lagstiftningsprocesser i medlemsstaterna och i samarbetet med tredjeländer.
79. Europaparlamentet fördömer efter den senaste tidens avslöjanden om penningtvätt i Azerbajdzjan i kraftiga ordalag de försök som gjorts av Azerbajdzjan och andra autokratiska regimer i tredjeländer att påverka europeiska beslutsfattare genom olagliga medel. Parlamentet måste göra en omfattande utredning av påståendena ovan och mer allmänt av de påtryckningar som utövas av sådana regimer. Parlamentet måste vidta kraftfulla åtgärder för att förhindra sådan korruption, som skulle undergräva trovärdigheten och legitimiteten i parlamentets arbete, bland annat om mänskliga rättigheter.

Stora idrottsevenemang och deras kopplingar till människorättskränkningar och korruption

80. Europaparlamentet finner det fortsatt oroande att det förekommer allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna, inbegripet arbetstagarnas rättigheter, samt korruption på hög nivå i samband med stora internationella idrottsevenemang och storskaliga infrastrukturprojekt som genomförs med anledning av dessa. Parlamentet uppmuntrar samarbete mellan idrottsstyrelser, internationella korruptionsbekämpande organ och icke-statliga organisationer för att få arrangörerna av stora idrottsevenemang, och de som är kandidater till att stå värd för dem, att göra insynsvänliga och kontrollerbara

åtaganden. Parlamentet betonar att dessa kriterier bör vara en del av tilldelningskriterierna för anordnandet av sådana evenemang.

81. Europaparlamentet anser att även stora icke-statliga internationella idrottsförbund ska vara med och bekämpa och minska korruption samt att de bör intensifiera sina åtgärder inom detta område. Parlamentet anser dessutom att dessa förbund bör erkänna att de har ett ansvar avseende respekten för mänskliga rättigheter och att statliga korruptionsbekämpande organ därför bör få större befogenheter när det gäller utredningar och sanktionering av korruptionsfall inom stora icke-statliga internationella idrottsförbund.
82. Europaparlamentet anser att korruption på hög nivå inom idrottsförvaltning, matchfixning, upphandling, rekommendationsuppgörelser, platsval, illegal vadslagning och dopning, samt den organiserade brottslighetens inblandning, har skadat idrottsorganens trovärdighet.
83. Europaparlamentet anser att integritet inom idrotten kan bidra till den globala utvecklingsagendan och till god förvaltning internationellt.

Skatteparadis

84. Europaparlamentet efterlyser med eftertryck nolltolerans mot skatteparadis och penningtvätt samt internationella insynsnormer, och uppmuntrar djupare till internationellt samarbete för att avgöra ägarskapet till hemlighetsfulla skalbolag och fonder som används som kanaler för skattesmitning, bedrägeri, olaglig handel, kapitalrörelser och penningtvätt och för att ta ut förtjänster från korruption.
85. Europaparlamentet förespråkar kraftigt att det införs standarder för offentlig rapportering land för land i Europa och i tredjeländer, varigenom multinationella bolag bör kunna skicka in rapporter med grundläggande finansiell information för varje jurisdiktion där de är verksamma, för att förebygga korruption och skatteflykt.
86. Europaparlamentet påminner om EU:s ansvar för att bekämpa skatteundandragande bland transnationella företag och privatpersoner, och för att bemöta oskicket med otillåtna finansiella flöden från utvecklingsländer, vilket avsevärt hämmar deras förmåga att använda tillräckliga resurser till att uppfylla skyldigheter vad gäller mänskliga rättigheter.
87. Europaparlamentet välkomnar EU-ledda initiativ för att ta fram ett globalt utbyte av information om verkligt huvudmannaskap, för att understödja effektiviteten för gemensamma rapporteringsstandarder som kan hjälpa till att blottlägga finansiella oegentligheter.
88. Europaparlamentet uppmuntrar till globalt samarbete för att spåra upp stulna tillgångar och återföra dem säkert till deras rätta ägare. Parlamentet upprepar att EU har en plikt att hjälpa tredjeländer att få hem orättmätigt erhållna tillgångar som är undangömda i EU-medlemsstaternas finansiella system och fastigheter och att åtala förövare, möjliggörande personer och mellanhänder. Parlamentet uppmanar enträget EU att prioritera denna fråga, som har stor betydelse i tredjeländer som genomgår en demokratiseringsprocess, genom att avskaffa de juridiska hindren och avhjälpa bristen på samarbetsvilja hos finanscentrum. Parlamentet betonar i detta avseende vikten av att

skilja beslagtagande av tillgångar från fällande dom i den begärande staten, i syfte att tillhandahålla ömsesidigt rättsligt bistånd och gå vidare med åtal när det finns tillräcklig bevisning för oegentligheter.

89. Europaparlamentet påminner om att korruption hänger nära samman med verksamhet som penningtvätt, skatteundandragande och olaglig handel. Med detta i åtanke betonar parlamentet att transparens bör vara en hörnsten i alla korruptionsbekämpningsstrategier.
90. Europaparlamentet betonar att EU måste främja kampen mot skatteparadis, banksekretess och penningtvätt, upphävandet av alltför omfattande yrkessekretess, åstadkommandet av offentlig rapportering land för land för alla multinationella företag samt offentliga register över verkliga huvudmän för företag, som en prioritering i alla relevanta internationella forum. Parlamentet påpekar att de flesta av verktygen för att bekämpa skattesmitning och skatteflykt är lämpliga för att bekämpa korruption och penningtvätt.

Mediefrihet

91. Europaparlamentet framhåller de oberoende mediernas stora betydelse, både utanför och på internet, när det gäller att bekämpa korruption och fördöma kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med och motverka de eventuella negativa effekterna av ärekränkingslagstiftning i tredjeländer, och upprepar sin uppmaning till alla medlemsstater att överväga att avkriminalisera ärekränkning och enbart använda civilrättslig stämning som metod för att skydda någons rykte. Parlamentet understryker att digital säkerhet är en viktig del av skyddet av aktivister. Parlamentet är en stark förespråkare av att insyn i ägandet av medier och sponsring säkerställs genom nationell lagstiftning.
92. Europaparlamentet kräver att respekt för mediefriheten ska framhävas starkare som ett viktigt element i EU:s internationella förbindelser med tredjeländer. Parlamentet påpekar att den politiska dialogen och EU:s samarbete med tredjeländer vad gäller mediereformer bör vara öppet och transparent och inkludera kontrollmekanismer. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang EU att se till att EU-projekt i tredjeländer bl.a. syftar till att upprätthålla mediernas frihet och involvera det civila samhällets organisationer. Parlamentet begär att EU offentligt fördömer genomförandet av lagar som begränsar mediernas frihet och verksamheten hos det civila samhällets organisationer.
93. Europaparlamentet främjar värdena med ett öppet och säkert internet för att höja medvetenheten om korruperat uppträdande från personer, organisationer och regeringar, och uttrycker oro över att de som försöker begränsa internetfriheten gör detta för att undgå ansvar.
94. Europaparlamentet insisterar på att offentlig upphandling bör vara rättvis, ansvarstagande, öppen och med insyn, för att förebygga och avslöja när skattebetalarnas pengar stjäls eller missbrukas.
95. Europaparlamentet påpekar att EU inom ramen för samtliga plattformar för dialog med tredjeländer, däribland inom ramen för bilaterala förbindelser, bör betona hur viktigt det är att genomföra rätten till tillgång till offentlig information. Parlamentet betonar

särskilt behovet av att fastställa standarder för att säkerställa största möjliga tillgång till denna information, och påpekar att inte enbart tillgången, utan också hur snabbt man får denna tillgång, är avgörande för att skydda de mänskliga rättigheterna och förebygga korruption. Parlamentet uppmanar EU att främja tillgången till offentlig information i medlemsländerna och i tredjeländer.

o

o o

96. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament samt till Europeiska centralbanken.